

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ У ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ

ДОРОГІ В ХРИСТІ!

Хто нам відвалить камінь від входу до гробу? [Mr 16,3]

Жінки-мироносиці, які були свідками розп'яття Ісуса Христа, не могли погодитись на те, що поховання відбулось так швидко, навіть не було часу гідно намастити пахощами мертве тіло Спасителя. Тому, як тільки завершилася субота, вони поспішили купити мира. Та одне питання їх мучило: «Хто нам відвалить камінь від входу до гробу?». Самозрозуміло, що вони самі не дадуть собі ради. І це не давало їм спокою.

Але вони простували далі. Якраз тоді сходило сонце. Після темряви Великої п'ятниці настав проблеск світла. Це був перший день тижня, коли Бог створив світло (пор. Бт 1,3–4). А пророк Малахія записав такі слова: «Для вас, що боїтеся імени мого, зійде сонце правди, і в його промінні буде спасіння» (Мл 3,20). Проблема каменя залишалась, але щось проблиснуло в їхніх душах і дало наснагу йти до своєї мети.

Дійшовши до гробу, не могли вони з дива вийти: камінь уже був відвалений! Та не тільки. У гробі стрінули вони ангела, який їм сповістив: «Ви шукаєте Ісуса Назарянина, розп'ятого. Він воскрес, його нема тут!» (Mr 16,6). Це ж була така несподіванка, що вони були в глибокому збентеженні, щоб не сказати – в шоці. Вони ж цього не сподівалися: прийшли помазати мертве тіло Ісуса, а тут довідуються, що він живий.

Цю пасхальну благовість Церква проголошує у пасхальних стихирах, вкладаючи в уста Ангела такі слова: «Чому шукаєте Живого між померлими? Чому оплакуєте у тлінні Нетлінного? Ідіть, і проповідуйте його учням!» (Ангельський собор).

Повернулись вони до Христових учнів і, хоч спершу «нікому нічого не сказали, бо боялися» (Mr 16,8), проте згодом таки послушали ангела і сповістили апостолам, що Христос воскрес із мертвих. Так жінки-мироносиці стали першими благовісницями Христового воскресіння.

Робота Олексія
Кустовського.

Великодні яйця
розписала дизайнерка
з Литви Laimės Kudikis ▶

ХТО НАМ ВІДВАЛИТЬ КАМІНЬ ВІД ВХОДУ ДО ГРОБУ?

Дорогі Сестри і Брати! Зараз, у часі війни, ми, можливо, відчуваємося такими ж безсилимими, як тоді жінки-мироносиці. Не знаємо, хто нам допоможе відвалити камінь руїни, камінь розпуки, камінь болю? Наш народ героїчно обороняє свою землю, свою свободу і свою гідність, але – ніде правди діти – маємо до діла з могутнім і підступним противником. Зло виявило своє правдиве обличчя і навіває на нас страх. У нас стільки запитань та й живемо у постійній непевності...

Але треба нам звернути свій погляд на промінь світла Христового. Світло проблиснуло, коли Ісус встав із гробу, засяяло Сонце правди і змінило курс історії. Хоч Господь і провіщав про свою смерть і воскресіння, проте його учні тоді ще не розуміли його слів. Ми – подібно, як апостоли – чуємо слова благовісті: «Він воскрес, його нема тут» – але нам важко це розуміти, коли летять ракети, руйнуються будинки, утікають люди, знесилено та вбито цивільних людей. Нам аж ніяк не видно проблиску посеред темряви агресії, тривоги і смертельної загрози.

А, МОЖЕ, ЦЕ ДЛЯ НАС НАГОДА ПЕРЕОСМИСЛИТИ ЦІННОСТІ?

Подумаймо, як ми жили дотепер і чого ця війна нас навчила – коли люди по-тратили все, покинули свої домівки з одним клунком у руках, інші залишились під руїнами своїх помешкань, чи лежать непоховані на вулицях українських міст і сіл. Без сумніву, теперішня драматична ситуація спонукає кожного з нас до переосмислення нашого життя, цінностей у ньому, спонукає вкотре поставити Бога на перше місце, а любов до Нього та до наших ближніх визначити основним законом нашого щоденного життя. Ми, посеред нелюдських обставин російської воєнної агресії, покликані виявити Боже обличчя любови і світло вічного життя, яке засяяло із гробу. Саме Христове воскресіння дає нам цей древній, а водночас новий пасхальний погляд на наше теперішнє життя.

ХТО НАМ ВІДВАЛИТЬ КАМІНЬ ВІД ВХОДУ ДО ГРОБУ?

Дорогі в Христі! Як після ночі сходить сонце, після зими приходить весна, після вагітності – народжується нова людина, так і тепер нам треба вірити, що, хоч прикотили «камінь до входу гробу» (Мр 15,46), проте він не стоятиме вічно. Навіть якщо приходимо до гробу Господнього, не знаючи, хто відвалить камінь, проте плекаймо у своїх серцях живу надію, «нічого бо немає неможливого в Бога» (Лк 1,37).

Вірмо в перемогу добра над злом, вірмо, що теперішні випробування зроблять нас сильнішими, вірмо, що Господь не покине нас у наших нуждах і печалях. Заразом поглиблюймо свої стосунки з Богом. Можемо це зробити, бо наша надія – не на нашу силу, чи справність зброї, чи щастя-долю. Наша надія – на Господа! *«Твоїм воскресінням, Христе, ти полонив ад і воскресив людину, тож сподоби нас чистим серцем тебе оспівувати і прославляти»* (глас 1, стихира на хвалитних). Складаючи кожній і кожному з Вас найсердечніші пасхальні вітання, благословимо Вас, Ваші сім'ї і дітей. Нехай слова воскреслого Христа «Мир вам!» супроводять Вас у цей важкий час і впродовж усього Вашого життя.

Христос воскрес! Воістину воскрес!

- † КЕННЕТ (Новаківський) Єпископ єпархії Пресвятої Родини в Лондоні
- † ДІОНІСІЙ (Ляхович) Апостольський екзарх для українців в Італії
- † БОГДАН (Дзюрах) Апостольський екзарх для українців у Німеччині, країнах Скандинавії, Ісландії
- † ГЛІБ (Лончина) Апостольський адміністратор єпархії святого Володимира Великого в Парижі
- † СТЕПАН (Сус) Голова Пасторально-місійного відділу Патріаршої курії УГКЦ

Дано в Лондоні, Римі, Мюнхені, Парижі, Києві у IV (юл.) / V (гр.) неділю великого посту,
3 квітня 2022 р.

**Бачачи твою проти полчищ сатанинських
смівість, всі чини ангельські з радістю
пішли вслід за тобою на битву за ім'я і славу
свого Владики, взиваючи: «Хто як Бог?»**

(з акафісту до св. Архистратига Михаїла)

24.02.2022 р. – ?	Війна Росії проти України.....	5
16.03.2022 р.	Блаженніший Святослав: «Україна починає перемагати».....	6
16.03.2022 р.	Україна стала частиною енергетичної системи Євросоюзу	7
16.03.2022 р.	Нащадки червоних нацистів	8
17.03.2022 р.	Чотири важливі перемоги	10
17.03.2022 р.	Знову подорож. Знову історія... ..	11
17.03.2022 р.	До Львова прибула мандрівна статуя Діви Марії з Фатіми	12
17.03.2022 р.	Україна зараз розплачується за те, що Захід не зміг усвідомити, яку загрозу становить Путін – Джонсон.....	13
17.03.2022 р.	Промова президента України Володимира Зеленського у Бундестазі	14
17.03.2022 р.	Блаженніший Святослав: «Переживаємо вже 22-й день війни»	15
17.03.2022 р.	Я маю мрію!.....	16
17.03.2022 р.	Президент відвідав у лікарні мешканців Київщини, поранених унаслідок ворожих обстрілів	17
18.03.2022 р.	Війна. Немає зла, щоб не вийшло на добро	18
18.03.2022 р.	Лист з України і коментар Папи: Євангеліє вимагає не бути байдужими	19
18.03.2022 р.	Католицькі дні в Братиславі	20
18.03.2022 р.	«Прийміть біженців, перетворіть гнів на мужність»: Глава УГКЦ пояснив, яким повинен бути піст під час війни	21
18.03.2022 р.	Спротив на окупованих територіях	22
18.03.2022 р.	Блаженніший Святослав: 23-й день кривавої війни... ..	23
19.03.2022 р.	Запрацювали табори для полонених росіян	24
19.03.2022 р.	Папа Римський відвідав українських дітей-біженців, які лікуються у Ватикані.....	25
	"Молитвою, небо тримаю..."	26
	Ми ніколи не погодимося жити у світі диявола – о. Юрій Щурко.....	27
19.03.2022 р.	Звернення Глави УГКЦ у 24-й день війни.....	28
20.03.2022 р.	День 25.....	30
20.03.2022 р.	Папа: агресивна війна проти України – нелюдяна та святотатська	32
20.03.2022 р.	Блаженніший Святослав у 25 день війни	33
21.03.2022 р.	Зростає кількість біженців.....	35
21.03.2022 р.	Чому сталася ця війна?	35
22.03.2022 р.	2022 рік	37
23.03.2022 р.	Глава УГКЦ зустрівся з Предстоятелем ПЦУ	37
23.03.2022 р.	Відкинути вчинки темряви – відкритий лист Сенату й Ректорату УКУ.....	38
24.03.2022 р.	Філіп Сендс: «Напад Росії перевіряє силу волі британського та інших урядів».....	41
	Псалом 56, фрагмент	44
	Продовження, на жаль, буде.....	45

Війна Росії проти України

24.02.2022 – ?
(3)

Автор: Александер Малаховський

БУВ ДЕНЬ ДВАНАДЦЯТИЙ...

16.03.2022 р.

Слава Ісусу Христу! Дорогі у Христі брати і сестри! Сьогодні середа, 16 березня 2022 року, Україна переживає уже 21 день війни. Ми входимо в третій тиждень цієї великої трагедії нашого народу і нашої держави. Хочу вам передати слова надії з України. Надія, яка справді відчувається, відчувається серед нашого народу, серед нашого війська, відчувається, що Україна починає перемагати.

Багато хто з експертів, аналітиків говорить про те, що війна в Україні переходить в якийсь новий момент. З одного боку дехто говорить про переломний момент: українське військо не лише зупинило ворога, але починає контратакувати. Ми вже починаємо звільняти свої міста, села, починаємо звільняти нашу українську землю.

З іншого боку говорять про дуже небезпечний момент цієї війни – ворог розпочинає тактику тотальної війни, тобто бездумно знищує наші міста і села, бомбардує все те, що можна знищити.

Цієї ночі знову наш український Київ піддався атаці російських ракет. Знову, вкотре, палає Харків, палає Чернігів, завдали удари навіть по (до того часу мирній) Одесі, страждає український Маріуполь. Україна бореться, Україна вірить у свою перемогу.

Нещодавно я вам розповідав історію одного нашого молодого священника із Славутича. Це є місто Чернігівської області, біля Чорнобильської зони, недалеко від кордону з Росією, яке потрапило у повну облогу. Цей молодий священник, разом зі своєю вагітною дружиною вирішив лишитися там, в облозі зі своїм народом.

Він нещодавно мені розповідав з боєм серця про те, як жінки, які годують грудьми своїх дітей через стрес, страх втратили молоко, через брак електроенергії навіть не можуть приготувати їжу

Чернігів. Світлина Олександрини Бережної. ▶
Джерело: Укрінформ

для своїх новонароджених діточок. Але ось минулої ночі цей священник отримав від Господа Бога дар, отець Юрій Логаза пережив народження свого синочка. Його дружина в холодному пологовому будинку при свічках народила козака для України.

Це молоде священниче подружжя є символом нашої Церви, Церкви, яка дає надію, яка дарує життя своєму народові. Я сьогодні хочу привітати отця Юрія, який знаходиться в повному оточенні, але він є у наших молитвах.

Споглядаючи на дітей України, які страждають від війни, людське серце стискається від болю і жалю. Згідно даних ЮНІСЕФ, що секунди одна дитина в Україні стає біженцем. Лише згідно офіційних даних близько сто дітей загинуло під час бомбардувань. Ще більша кількість отримали поранення. Кров невинних дітей є на руках злочинців, які розпочали цю війну. Тому сьогодні хочемо молитися за дітей України, воювати за їхнє майбутнє, відстоювати мир і мирне небо саме для них.

Ми вчора сприйняли з великою радістю рішення Святішого Отця посвятити Непорочному Серцю Марії Росію і Україну. Цей акт посвяти відбудеться 25 березня цього року одночасно у Римі і у Фатімі. Ми з великою надією віддаємо український народ, нашу державу під покров Пречистої Діви Марії.

Молимося: Пресвята Владичице, благослови дітей України, рятуй наш народ, звільни нас від нападу несправедливого агресора, даруй нам мир і благословення. Благословення Господнє на вас, Його благодаттю і чоловіколюбством завжди, нині і повсякчас, і навіки вічні, амінь.

Текст на основі відеозапису у Ютуб

XI

УКРАЇНА СТАЛА ЧАСТИНОЮ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ СИСТЕМИ ЄВРОСОЮЗУ

16.03.2022 р.

Україна стала членом «енергетичного Євросоюзу», тобто приєдналася до європейської енергетичної системи ENTSO-E. Про це президент Володимир Зеленський написав у Twitter.

«Завершилось об'єднання української та європейської енергосистем. Тепер наша електроенергія тече в Європу, а європейська – в Україну. Дякую членам ЄС, особисто президентці Єврокомісії Урсулі фон дер Ляєн, єврокомісарці з питань енергетики Кадрі Сімсон і всім, завдяки кому у нас тепер єдина енергосистема», – написав він.

Це означає, що українську енергосистему офіційно приєднали до Єдиної енергосистеми Європи (ENTSO-E). Відтепер перетікання електроенергії між Україною з одного боку та Білоруссю і РФ з іншого стануть неможливі. Україна повністю інтегрується з європейським ринком, з усіма його перевагами та недоліками. Українські виробники зможуть експортувати електроенергію за вищими ціна-

ми, ніж всередині країни, але імпорт також може виявитися дорожчим за внутрішні ціни.

Нагадуємо: Україна мала приєднатися до системи до кінця 2022 року, проте розв'язання Росією війни проти України показало, що після роботи в ізольованому режиму Україна не може приєднатися назад до системи агресора і відмовилася це робити.

Відтак Україна звернулася до міністрів енергетики європейських країн щодо прискорення ухвалення рішення про приєднання української енергосистеми до європейської. Зрештою, Єврокомісія та об'єднання європейських електромереж погодилися розпочати процес екстреного приєднання України єдиної енергомережі ЄС.

У рамках підготовки до синхронізації з європейською енергомережею ENTSO-E Україна інвестувала в модернізацію енергосистеми понад 600 млн євро.

«Економічна правда»

Коментар Дениса Шмигала, прем'єр-міністра України

Це і є той самий «енергетичний безвіз» із Європейським Союзом, над яким ми працювали не один рік.

У день початку війни з Росією ми остаточно від'єдналися від енергетичної системи країни-агресора та Білорусі. Сьогодні – приєдналися до європейської енергомережі. Наша енергосистема тепер стане більш стабільною та стійкою до викликів. Ми зможемо отримувати електроенергію та зберегти нашу енергосистему навіть у разі подальших пошкоджень агресором нашої енергетичної інфраструктури.

Ми стаємо енергетично незалежними. Це історичний день для енергетики нашої країни.

Окремо хочу подякувати лідерам країн Європи, які прийняли політичне рішення щодо синхронізації.

Україна стає частиною Європи в усіх сферах, і я вірю, що незабаром ми станемо повноправними членами Європейського Союзу.

З персональної сторінки Дениса Шмигала у ФБ

XI

НАЩАДКИ ЧЕРВОНИХ НАЦИСТІВ

16.03.2022 р.

Коли я бачу оцю дику армію «визволителів», зодягнених як бомжі, з протермінованими ще в 2015 році «сухпайками», то не можу не згадати про тих самих «визволителів», які прийшли в Галичину 1939-го.

Та сама картина – обтріпані, брудні, засмерджені і гвинтівки на шнурках. «Юнаки, почорнілі з нужди, здригльоватілі, наче пригнилий гарбуз, без життєвої сили, ледве ногами волочили», – згадував очевидець у книзі Мілени Рудницької «Західна Україна під большевиками». «Кожну особу, що прибула з большевицького царства, наші люди відрізняли вже з вигляду». «Приїздили напів нагі люди, без порядних черевиків, без білизни, у поганих цайгах, примітивні, які не вміли поводити себе, які не зазнали людського життя». Жінки «приїздили голі й босі і щойно в нас одягалися».

Та й поводять себе зараз вояки з Московії так само, як і з тієї епохи, коли «деди ваєвали», втративши людську подобу і перетворившись на убивць та мародерів.

Сучасні «визволителі» нищать все, чого не можуть вкрасти. Вони дивуються нашим асфальтованим і освітленим дорогам у селах, як їхні «деди» дивувалися нашим крамницям. А матері цих мародерів нічим не кращі, бо такі самі мародери. Один з таких синочків похвалився матері, що назбирав уже цілу купу срібла, а мама сказала, щоб привозив, бо вона вміє «работать с металом». Інша радить синочкові відібрати у «хахлов» мобілку.

Коли було видано «Танго смерті», де, крім усього, іншого були описані наші «визволителі», окремі критики накинулися на автора за те, що він усе перебільшує та очорнює. Нічого подібного не озвучила ні американська, ні німецька (в тому числі австрійська та швейцарська), ані польська, хорватська, болгарська, ба навіть ізраїльська критика. Лише українські дами від літератури прочитували роман під своїм примітивним мікроскопом і шукали блохи. Одна навіть обізвала сторінки роману, які їй не сподобалися, «бородатими анекдотами», звинуватила в перекрученні історичних фактів, у творенні міфу Львова і в тому, що я усе вигадав. Тобто факт, що «совети» поводитися як дикуни і мародери, а Галичина для них виявилася Клондайком – з цим нащадки «дедов» змиритися не могли. [...]

Особливе роздратування у критициць вибухнуло «з приводу відомого анекдоту (!!!) про жінок совєцьких офіцерів, які в театр убирають нічні сорочки і п'ють із унітаза». [...]

Дич є дич. Не знаю, скільки віків має пролетіти, щоб московити зробилися людьми. Наразі ми бачимо озвірілу орду, яка готова вбивати все, що рухається. В тому числі й троштити гуманітарні коридори. Цього навіть німці не робили. Коли оточили Львів у вересні 1939-го, то всі, хто хотів покинути місто, спокійно вийшли. Також вони без проблем пропускали тих, хто не бажав лишатися під большевиками і волів перейти під німецьку владу.

То хто ж тут нацист?

Російські загарбники пограбували дачу українського музиканта Олега Скрипки в с. Козаровичі на Київщині. «Орки-мародери вломились і жили на моїй дачі. Загадили і пограбували. Так швидко тікали, що забули шкарпетки і квашені огірки, теж вкрадені. Я живу на дачі тільки влітку, і найцінніше, що там було, – картина дуже відомого художника Анатолія Криволапа, мого друга. Вони вкрали якусь фігню, а безцінні шедеври для них не цікаві. Все можна відбудувати. Головне, щоби ворог навічно пішов з нашої землі», – прокоментував артист. («Новинарня»)

Юрій Винничук, «Збруч». Повністю статтю читайте [тут](#)

ЧОТИРИ ВАЖЛИВІ ПЕРЕМОГИ

17.03.2022 р.

Кожен день цієї війни несе незліченні страждання, руйнування, смерті дорогих нам людей – воїнів і мирних жителів України. Але завдяки героїчному опору українців і підтримці всього цивілізованого світу кожен день цієї війни наближає нашу перемогу.

Минула доба принесла одразу чотири надзвичайно важливі новини стратегічного характеру, які значно посилять Україну і послаблять нашого ворога.

1. США надають нам зброї на мільярд доларів (і це – лише цього тижня). Але головне – навіть не сума, головне – яка це зброя. А це якраз довгоочікувані потужні системи ППО, які допоможуть захистити наше небо від російських літаків і ракет. 800 зенітних систем (включно з С-300). А ще – 9.000 «Джавелінів» та іншої протитанкової зброї, а також стрілецька зброя й боєприпаси. Одночасно Велика Британія заявила про постачання Україні найшвидших у світі зенітних ракет Starstreak (британський аналог «Стінгерів»).
2. Міжнародний суд ООН в Гаазі зобов'язав Росію негайно припинити військові дії в Україні, а також будь-яку військову допомогу так званим «ЛДНР». Рішення – обов'язкове до виконання. А той факт, що Росія його не виконує, спричинить нові жорсткіші санкції проти держави-агресора і полегшить відшкодування завданих Україні збитків за рахунок російських активів по всьому світу.
3. Україна приєдналася до єдиної європейської енергосистеми ENTSO-E. Одночасно від'єднавшись від спільної енергосистеми з Росією й Білоруссю. Москва втратила ще один важіль впливу на Україну. А заодно – й на Молдову, яка автоматом разом з нами перейшла до єдиної енергосистеми Європи.
4. Росію виключено з Ради Європи. І йдеться про щось більше, ніж членство

в конкретній організації. Європейська спільнота, частиною якої є Україна, більше не вважає Росію частиною європейської цивілізації. Росія не зможе більше використовувати європейські політичні чи правові механізми для своєї підривної діяльності. Між Європою й російською імперією зла проведено чітку межу.

**Володимир В'ятрович,
з персональної сторінки у ФБ**

▲
За шість днів Україна отримала 17 000 одиниць протитанкової зброї від США та НАТО – The New York Times.
На світлинці протитанковий ракетний комплекс Javelin.
Джерело: Defense Express, 07.03.2022 р.

ЗНОВУ ПОДОРОЖ. ЗНОВУ ІСТОРІЯ...

17.03.2022 р.

Після робочих засідань Комісії у справах сім'ї та подружжя і Комісії у справах мігрантів Німецької Єпископської конференції сиджу в одному італійському ресторані у Берліні, споживаю «пасту» та думками лину в Україну. Перед очима стоять численні групи українців, яких бачив вчора на головному берлінському вокзалі, куди щоденно прибуває 10–15 тисяч наших краян, переважно жінки з дітьми.

Час від часу приходять смс з привітаннями (сьогодні дякую Богові за 31 рік священства), відповідаю рідним, що вони усі за моїм столом і у моєму серці. В певному моменті з'являється внутрішнє відчуття, що буде людина, яка потребуватиме підтримки і я її запрошу до цього столу. Втім, час минає, а крісла за столом залишаються порожніми.

Майже під кінець обіду зауважую за вікном когось, хто приглядається до меню, але не наважується зайти всередину. В певному моменті бачу, що на пластиковому пакеті, який тримає у руці, написано кирилицею «Арсен». Все ясно. Виходжу назовні і запрошую. Виявляється кілька днів тому два приятелі прибули з Києва до Берліна, шукають житла, очікуючи ще когось з рідних чи знайомих з України.

«Святковий обід» позначений драмою війни і потоком біженців із рідної землі, але зворушує відчутна всюди моральна підтримка, солідарність, готовність допомогти. От хоча б кельнер, довідавшись, звідки ми, відразу виявляє співчуття: «Мені так боляче за все, чого зазнає Україна!».

Насамкінець – світлина на пам'ять. Дай Боже, щоб всі наші краяни знайшли прихисток і безпеку у нових місцях перебування! **Господи, даруй нашому стражденому народові визволення і мир!**

Владика Богдан Дзюрах, з персональної сторінки у ФБ

ДО ЛЬВОВА ПРИБУЛА МАНДРІВНА СТАТУЯ ДІВИ МАРІЇ З ФАТІМИ

17.03.2022 р.

Нині до львівського храму Різдва Пресвятої Богородиці УГКЦ, що на Сихові, прибула мандрівна статуя Діви Марії з Фатіми. О 13-й годині відбулась Божественна Літургія, після чого священники і вірні зустріли фігуру Богородиці.

Центр Святині Фатіми (Португалія) надав офіційну копію статуї Фатімської Божої Матері, щоб у її присутності просити перед Богом про захист та мир в Україні і світі. Статуя Богородиці перебуватиме в храмі Різдва Пресвятої Богородиці до 15 квітня 2022 року.

Через тиждень, у п'ятницю, 25 березня, під час покаянного богослужіння, яке Папа Франциск о 17:00 очолюватиме в базиліці Святого Петра, він посвятить Росію та Україну Непорочному Серцю Марії. Такий самий акт того самого дня у Фатімі здійснить кардинал Конрад Краєвський, Папський роздавач милостині, як посланець Святішого Отця. [...]

Джерело: «Збруч»

XI

УКРАЇНА ЗАРАЗ РОЗПЛАЧУЄТЬСЯ ЗА ТЕ, ЩО ЗАХІД НЕ ЗМІГ УСВІДОМИТИ, ЯКУ ЗАГРОЗУ СТАНОВИТЬ ПУТІН – ДЖОНСОН

Посилаючи війська в Україну, російський диктатор Владімір Путін не розумів, з яким опором зіткнеться і не зможе завоювати країну, яка продемонструвала «неприборканий дух». Про це прем'єр-міністр Великобританії Борис Джонсон сказав в інтерв'ю ВВС.

«Реальність така, що Путін вже зазнав невдачі в тому, що не розумів, з чим він зіткнеться, вводячи війська в Україну, не розумів сили їхнього опору. На мою думку, він скоює серію військових злочинів», – заявив британський прем'єр.

Він додав, що дії Росії «огидні». Британія допомагає Україні та хоче зробити більше.

Світлина: Leon Neal/Pool via REUTERS ▶

▲
«Ні, це не картина навали 1240 року. Це Ірпінь нині.
Вісім століть тому орду зупинити не вдалося, але сьогодні ще гидотнішу орду зупинемо!»
Текст: Марк Хріненко, «Високий замок», 23.03.2022 р.

«Путіну треба усвідомити, що він не може досягти успіху. Він не зможе розчавити та завоювати Україну, бо вони показали неприборканий дух. Він повинен піти, він повинен припинити це, він має забрати свої танки та бронетехніку», – наголосив Джонсон.

На його думку, після анексії українського Криму Росією Захід недооцінив загрозу, яку представляє Путін. «Якщо ви оглянетесь на 2014 рік і на те, що сталося, коли Путін відібрав Крим... Ми абсолютно не змогли усвідомити загрозу, яку він представляв», – заявив глава британського уряду. Незважаючи на агресію проти України, Захід тоді повернувся до нормальних відносин із Росією, сказав він. На думку Джонсона, «Україна зараз розплачується за це».

Джерело: журнал «НВ»

ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО У БУНДЕСТАЗІ

17.03.2022 р.

Німеччина – поле для найяскравіших промов Президента Зеленського. Спочатку – Мюнхен. Та промова показала нам (уперше) президента, до якого ми вже звикли за останні три тижні. А сьогодні у виступі в Бундестазі спічрайтерський і ораторський талант команди і самого президента проявився з небувалою силою.

Це була дуже, дуже сильна промова. Я б навіть сказала, в хорошому сенсі, нахабна. Нахабна настільки, наскільки президент країни, якій вже нічого втрачати, може собі дозволити апелювати до найболіснішої для німців рани – Берлінської стіни. І настільки, наскільки людина єврейського походження може собі дозволити викликати почуття провини у нащадків німців 2-ї світової.

У плануванні будь-якої комунікації ключовим є питання: яку емоцію я хочу викликати? У промові до британців це було відчуття братерства, спорідненості. До американців – співчуття, людяності. До німців – однозначно, сорому і провини.

Чому саме провина була ключовою емоцією? Та тому, що любов німців до Росії часто пояснюють комплексом провини після 2-ї світової. Чому саме до Росії, а не до України, чиєю територією нацистська армія пройшла, як катком, двічі, – зараз обговорювати не будемо. Отака вибіркова в німців провина. І саме туди прицільно «стріляв» президент у своєму виступі.

Сміливо, дуже технічно, простісінько в найболючіші місця. Наприклад: «Не підкорятися іншій державі, яка вважає чужу землю своїм "життєвим простором"». Життєвим простором! *Lebensraum* – рушійний принцип Гітлера. Це слово, мабуть, нечасто звучало під куполом Рейхстагу після 1945-го року. А сьогодні прозвучало.

Друга емоція – сором. Сором за те, що обирали економіку, а обрали війну. Сором за те, що роблять бізнес і фінансують війну й зараз. Сором за Північний потік, який розв'язав Путіну руки для війни. Сором за те, що зруйнували свою стіну з бетону, але будують нову – між свободою і несвободою. Головне – сором за те, що зрадили свої цінності та не виправдали відповідальності, яка належить лідеру.

Чим відрізняється сором від провини? **Провина** – це те, як я відчуваюся щодо себе через мої дії щодо інших. Провина – відчуття власного прогрішення. Це те, що я визнаю за собою. **Сором** – це відчуття того, що я сама по собі погана, негідна в очах інших. Це коли мене судить хтось інший. Соромно завжди перед кимось. Намагатися засоромити можливо тільки з позиції моральної вищості. Це була дуже ризикова гра.

Овації на стоячи, якими зустрів Бундестаг виступ українського президента, показав: ризик виправдав себе. Україна здобула своє право на моральну вищість перед тими, хто вважає себе лідерами Європи.

Ярина Ключковська, текст та світлина з персональної сторінки у ФБ

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ: «ПЕРЕЖИВАЄМО ВЖЕ 22-Й ДЕНЬ ВІЙНИ»

17.03.2022 р.

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Дорогі в Христі брати і сестри! Сьогодні 17 березня 2022 року і ми переживаємо вже 22-й день війни. Розпочинаємо вже четвертий тиждень цієї жахливої, несправедливої агресії проти України. Проте кожного ранку можу вам казати, що Україна стоїть, Україна бореться. Як каже наш національний гімн, «ще не вмерла України ні слава, ні воля. Ще нам, браття-українці, усміхнеться доля».

Коли ми говоримо про нашу Батьківщину, нашу Україну, яка стоїть, бореться, перед очима постає постать жінки як символу України, як тієї, яка бере на себе невимовний тягар війни, яка серед моря смерті чуває над життям, яка буде і захищає майбутнє.

▲ «За інформацією, яку я знайшов в описах цього фото, під час обстрілу Києва жінка прикрила собою своє 1-місячне дитя. Отримала поранення, але захистила малятка. Сьогодні жінка та її чоловік прооперовані, а їх життя нічого не загрожує». Тарас Гривуль, з ФБ, 19.03.2022 р.

Today it is 17 March 2022 here and we are experiencing

Спілкуючись щодня з людьми, які приходять до наших парафій, зокрема в Києві, Харкові, Запоріжжі, Одесі, ми бачимо насамперед жінок, які турбуються про старших людей і годують своїх дітей. Дбаючи про наш народ, який ховається в бомбосховищах, ми також передусім бачимо жінок.

Жінка сьогодні є символом сили і мужності України. Дивне поєднання – мужність і жінка. Слово «мужність» завжди асоціювалося з мужем, але тут ми бачимо жіночу силу, яка дає Україні надію. Сьогодні ми з вдячністю молимося за наших дівчат і жінок у Збройних силах України, які із зброєю в руках захищають Батьківщину.

Із співчуттям молимося про жінок, які є жертвами цієї війни на окупованих територіях. У наших селах, зокрема на Київщині, жінки стають першими жертвами окупації, жертвами насилля, приниження, зґвалтування... Увесь світ облетіла фотографія так званої київської мадонни, молодої жінки, яка грудьми годує свою новонароджену дитину на сходах столичного бомбосховища.

Ми вдивляємося в обличчя жінки, яка змушена разом зі своїми дітьми покидати Батьківщину і їхати за кордон. Сьогодні говориться вже про більше як три мільйони біженців з України. Досі Європа, зокрема Італія, бачила жінок, які їхали на заробітки: Папа Франциск назвав їх героїнями, які наново внесли християнську віру, християнські цінності в італійські родини. Тепер Європа побачила матерів, які тримають за руку своїх дітей, рятуючись від війни, а чоловіки залишаються вдома, щоб із зброєю в руках боронити свій край.

Хто може вповні зрозуміти біль жінки, яка оплакує вбитого на війні сина, яка на війні втратила свого чоловіка, брата чи свою сестру?

Але найбільше ми сьогодні захоплюємося жінками, які стоять у молитві перед Богом, які подібні до Київської Оранти, Нерушимої Стіни, що день і ніч з піднесеними вгору руками моляться за своє місто, за свій край. Нині жінка є надією для нашого народу, символом безстрашності, перемоги життя над смертю, – символом того, що Україна вистоїть навіть у таких нелюдських обставинах.

Ми молимося до Пречистої Діви Марії, готуючись до посвяти України і Росії Її Непорочному серцю, яку проголосив Папа Франциск. А сьогодні хочемо посвятити Україну і жінок України під покров Пречистої Богородиці.

Благословення Господне на вас з Його благодаттю і чоловіколюб'ям завжди, нині, і повсякчас, і навіки вічні. Амінь.

Джерело: Барське протопресвітерство УГКЦ

ХТ

Я МАЮ МРІЮ!

Я маю мрію! Чому б і ні?

Я маю мрію, що одного дня українська дитина, хлопчик чи дівчинка, буде пишатися і не боїтиметься бути українською дитиною в країні з рівними можливостями та шанобливими обов'язками, з забезпеченим майбуттям і захищеними правами, серед яких Життя, Свобода та прагнення Щастя.

Я маю мрію, що одного дня свобода та гідність для цілого світу, і не лише для однієї країни, стануть чимось більшим, не лише парою гарних слів, а засадничими принципами нашої нової реальності, відродженої зі згарищ усіх попередніх століть. Що право на них матиме кожен. Що обов'язок поважати їх матимуть усі.

Я маю мрію, що ми завтра знову перетнемося на вулицях наших міст і сіл; що на Хрещатику знову зацвітуть каштани; що весна перемаже в Харкові, Чернігові, Донецьку, Луганську, Маріуполі та Севастополі; що в наших очах мерехтітиме надія, а у серці житиме віра в новий день, в новий світ. Я маю мрію, що світанкове проміння прожене геть темні жахи війни, і ми віднайдемо в собі відвагу знову почати любити. Ми будемо плакати, але сльозами радості.

Я маю мрію, що жодними дощами не змиє з нашого сумління пам'яті про того хлопця і ту дівчину, які не повернулися з бою. І що їхні діти ніколи не по-

чуватимуть себе сиротами, як не почуватиме себе самотнім ніхто з тих, у кого війна підступно вкрала найближчих і найрідніших. Я маю мрію, що вони пишатимуться тим, що належать до однієї великої незламної та нездоланної родини вільних і вірних.

Я маю мрію! Чому б і ні?

Я таки вірю в новий світанок над вільною землею відважних людей!

І попри те, що бомбами можна знищити мости й дороги, і ракетами можна перетворити на попіл житлові будинки, наповнені людьми, і снарядами та мінами можна зруйнувати хлібні фабрики, дитячі садки, лікарні, школи та церкви, а гострі та розпечені уламки з росями російських куль можуть пронизати та спотворити невинні людські тіла, їм не під силу знищити мрію. Мою мрію...

Я маю мрію! А ти?

о. Андрій Зелінський, з ФБ

ПРЕЗИДЕНТ ВІДВІДАВ У ЛІКАРНІ МЕШКАНЦІВ КИЇВЩИНИ, ПОРАНЕНИХ УНАСЛІДОК ВОРОЖИХ ОБСТРІЛІВ

17.03.2022 р.

Президент України Володимир Зеленський відвідав у лікарні родину Власенків, яка потрапила під обстріл окупантів під час евакуації з міста Ворзеля Київської області.

Власенки переїхали на Київщину з Криму після початку російської окупації півострова, оскільки не захотіли набувати російське громадянство.

Коли в лютому 2022 року Росія почала повномасштабне вторгнення в Україну, родина вирішила виїхати з Ворзеля в безпечніше місце, але автомобіль потрапив під ворожий обстріл. Тоді старша 16-річна донька Катя закрила своїм тілом молодшого 8-річного брата Ігоря й дістала значні поранення. Осколкових поранень також зазнала мати Тетяна. Батько Роман виніс поранену доньку на руках, щоб їй надали допомогу.

Під час зустрічі з Власенками в лікарні, куди також приїхав голова родини, Володимир Зеленський відзначив їхню згуртованість, турботу та готовність захищати одне одного до кінця, що врятувало їм життя. Президент побажав сім'ї Власенків швидкого одужання та висловив переконання, що невдовзі вони всі разом святкуватимуть перемогу України. «Інакше й бути не може, коли в нашій країні такі міцні родини», – зазначив Глава держави.

Він подарував Власенкам планшет для навчання, квіти, солодоці та фрукти. Маленькому Ігорю Володимир Зеленський передав м'яку іграшку, оскільки під час обстрілів снаряд потрапив на подвір'я будинку родини, і м'які іграшки хлопчика пошкодило осколками.

У лікарні Президент України також поспілкувався з іншими мешканцями Київщини, які проходять там лікування, з бійцем територіальної оборони та водієм убитого в Ірпені журналіста-документаліста Брента Рено.

Джерело: сайт Президента України

ВІЙНА. НЕМАЄ ЗЛА, ЩОБ НЕ ВИЙШЛО НА ДОБРО

18.03.2022 р.

Я часто собі усвідомлюю, що Бог, як та добра господиня, яка навіть коли десь задумається чи заговориться по телефону і пересолить страву, то завжди якимось виправить ситуацію, бо ж шкода викидати. Або коли господиня прасує, а жіноча вдача знову дозволить їй з кимось заговоритися і в той час присмалити собі одяг, то вона знайде, як з того щось зробити, щоб не викинути.

Так само і Бог, Він з цієї буди, з війни виведе на добро. Але чи це потрібно? Чи можна було б цього уникнути? Чи не можна було б відразу доброї зупи зварити? Чи обов'язково треба було на новому одязі випалити дірку, а потім думати, як її зашити, щоб не було видно?

Вже так є, що нам не збагнути Божий промисел.

Владика Венедикт Алексійчук, з ФБ

ЛИСТ З УКРАЇНИ І КОМЕНТАР ПАПИ: ЄВАНГЕЛІЄ ВИМАГАЄ НЕ БУТИ БАЙДУЖИМИ

18.03.2022 р.

«Я був під бомбардуваннями, а ви не закрили наді мною небо». Таке вражаюче доповнення до Христових слів з повчання про Страшний суд, яке перегукується зі словами молитви Папи наприкінці загальної аудієнції минулої середи: «Господи Ісусе, що народився під бомбардуваннями Києва, помилуй нас», прозвучало 18 березня 2022 р. на початку зустрічі Святішого Отця з учасниками Конгресу «Виховувати до демократії в роздробленому світі», організованого Папською Фундацією «Gravissimum Educationis».

ЛИСТ З УКРАЇНИ

На початку зустрічі монсенйор Гі-Реаль Тів'єрж, Генеральний Секретар фундації, зачитав листа, отриманого від доктора **Юрія Підлісного**, Голови Комісії УГКЦ в справах мирян і сім'ї, завідуючого кафедри політичних наук Українського Католицького Університету, який також бере участь у проекті «Виховання у роздробленому світі».

Він подякував Наступникові святого Петра, якому Ісус «довірив завдання берегти Його слово та пасти Його стадо» за мобілізацію світу до молитви за Україну, за його жести та заклики на користь миру. Скеровуючи погляд на тисячі загиблих і поранених цивільних, сотні розбомблених шкіл, садочків, педіатричних лікарень і притулків, доктор Юрій Підлісний зазначає, що «дивлячись в очі цих дітей, можемо згадати слова Ісуса Христа про практичну солідарність і відповідальність кожного християнина», підсумовані словами: **«Істинно кажу вам: те, чого ви не зробили одному з моїх братів найменших – мені також ви того не зробили».** «Ці слова Спасителя, – додав він, – можна доповнити:

Зруйнована школа в Житомирі (ANSA)

"Я був під бомбардуваннями, а ви не закрили наді мною небо". Ваша Святосте, прошу Вас, допоможіть своїми молитвами та своїм авторитетом зупинити війну задля цих найбеззахисніших».

НЕ ВІДВЕРТАТИ ПОГЛЯД В ІНШИЙ БІК

Перед тим, як зачитати свою промову, приготовану на цю зустріч, Святіший Отець не міг не відреагувати на почуте, а тому поділився деякими думками експромтом.

Він зазначив, що ми «звикли чути новини про війни», але це могло здаватися чимось далеким, однак, сьогодні «війна наблизилася, вона практично в нашому домі», що спонукає замислитися над «дикістю людської природи, над тим, як далеко ми здатні зайти». «Ми говоримо про виховання та освіту, і коли йде мова про виховання, думка лине до дітей і підлітків...», – сказав він, скерувавши в цьому контексті думку до численних зовсім юних солдатів, яких відправляють на фронт, про молодь і дітей, які страждають від війни.

«Це діється недалеко від нас. Євангеліє вимагає від нас одного: не відвертати свій погляд в інший бік, що є найбільш поганською поведінкою християн. Християнин, при звичаючись дивитися в інший бік, повільно перетворюється в язичника, перевдягненого в християнина», – підкреслив Папа, наголошуючи, що війна не є далекою і вимагає дати відповідь на запитання: «А що я роблю? Чи молюся, чиню піст і покуту? А чи живу безтурботно, ніби йдеться про щось далеке...».

«Війна завжди, завжди є поразкою людяності, завжди. Для нас, високоосвічених, що трудимося в сфері освіти, ця війна є поразкою, бо з іншого боку також і ми є відповідальними. Не існує справедливих війн, не існує», – наголосив Святіший Отець.

о. Тимотей Т. Коцур, ЧСВВ, «Новини Ватикану»

XI

КАТОЛИЦЬКІ ДНІ В БРАТИСЛАВІ

18.03.2022 р.

Сьогодні прибув до Братислави для участі у Європейських Соціальних Католицьких днях. Передбачувано, кожний виступ на вступній сесії був здомінований питанням російської воєнної агресії проти України. Президентка Словаччини Зузанна Чапутова вразила щирістю і готовністю до всесторонньої підтримки нашого народу.

Мав нагоду подякувати їй особисто та спонтанно сказав: «Так, нам дуже важко, але, якщо вже так сталося, то нехай це зло зупиниться на нас, нехай не поширюється далі. Ісус теж зупинив зло на собі...».

І ще маленьке свідчення. Після цілонічної мандрівки автобусом не міг знайти таксі, щоб добратися з автостанції до місця призначення. Подумки прикликав на поміч Блаж. Йосафату Гордашевську (вже не раз мав нагоду пересвідчитися в дієвості її заступництва в подібних ситуаціях). За хвилю «випадково» зустрів чоловіка, який згодився мене підвезти. На додаток виявилось, що він працює саме навпроти того готелю, куди я мав добратися... Дякую Богові! Дякую Блаженній Йосафаті і тому, хто став сьогодні її помічником для мене!

Владика Богдан Дзюрах, з ФБ

«ПРИЙМІТЬ БІЖЕНЦІВ, ПЕРЕТВОРІТЬ ГНІВ НА МУЖНІСТЬ»: ГЛАВА УГКЦ ПОЯСНИВ, ЯКИМ ПОВИНЕН БУТИ ПІСТ ПІД ЧАС ВІЙНИ

18.03.2022 р.

Прийміть біженців такими, якими вони є, і поділіться з ними всім, чим Господь вас обдарував. Коли ви самі щось не з'їсте, то дайте тому, хто цього потребує. Це стане вашим справжнім постом. Про це сказав Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав в ефірі програми «Відкрита Церква», присвяченій духовному здоров'ю християнина у час війни.

Відповідаючи на запитання про піст у военний час, Предстоятель зауважив, що тут мова йде не так про їжу, як про вправи над самим собою. «Ми говорили про те, як гнів перетворити на мужність. Це і є піст. Якщо вам вдасться принаймні трохи перетворити свій гнів на мужність, стримувати невпорядковані емоції і відтак перетворити їх на силу протистояння ворогові, ви правильно постите», – сказав Глава Церкви.

За його словами, піст – це насамперед правильне ставлення до матеріальних благ: їжі, одягу, побуту, всього, що людину оточує. Блаженніший Святослав наголосив, що, перебуваючи в нових обставинах, своє сприйняття потрібно постійно оновлювати. Наприклад, воїну важливо харчуватися відповідно до потреб його організму, а біженцю – правильно ставитися до того, що є в його розпорядженні.

Архиєрей пояснив, що важливим елементом правильного посту є добре ставлення до іншої людини, і пригадав слова Івана Золотоустого, який навчав, що нема особливого змісту не їсти м'яса, якщо при цьому їсти одне одного.

У програмі Блаженніший Святослав звернувся до жителів центральної та західної України із закликом бути гостинними до біженців. «Мені так приємно, коли люди відкривають не тільки свої домівки, а й свої серця перед людьми, які змушені покинути свій дім і місто, рятуючись від війни. Прошу всіх, хто нас слухає: прийміть ваших братів і сестер! Не картайте їх за те, що вони, можливо, не так говорять українською, як ви, чи не так глибоко розбираються в істині християнської віри, а чи мають інші політичні переконання, – попросив Глава Церкви і додав: — Коли ви стримаєте суперпатріотичне почуття з поваги до того, хто вихований у зовсім іншому світі, – це буде вашим особливим постом, яким ми відбудуємо глибоку гармонію українського суспільства, а відтак єдність нашого народу».

Жінка, яка 13 березня пересікла кордон з Польщею із усім тим, що змогла зберегти. Спаковано все життя...

Глава УГКЦ зазначив, що українці повернуться назад до Києва, Чернігова, Харкова, Маріуполя та інших міст. «Мені б дуже хотілося, – сказав він, – щоб вони привезли туди з собою пам'ять і вдячність добрих галичан, подолян, волинян, які не просто відкрили перед ними свій дім, але подарували їм щось більше, ніж матеріальні достатки – свою повагу і серце, свою любов».

«Це буде справжній піст для тих, хто покликаний прийняти у свій дім подорожнього, нагодувати голодного, напоїти спраглого, одягнути нагого і дати добру пораду тому, хто сумнівається», – додав Предстоятель.

Департамент інформації УГКЦ

ХГ

СПРОТИВ НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ

18.03.2022 р.

Спротив беззбройних громадян на окупованих територіях – це вияв величезної мужності українців у містах, які на Росії звикли називати «російськомовними» і, отже, «своїми».

Херсон, Мелітополь – міста, де люди із синьо-жовтими прапорами йдуть на окупантів – це точно не той сценарій, який уявляли собі кремлівські маніяки. Як і Миколаїв, який зустрічає окупантів кулями, і як і Харків, який із кров'ю віддирає зараз зі своїх вулиць все радянське.

Мешканці Херсона ледве не щодня виходять на протест проти російської окупації, березень 2022 р.

В це важко повірити, але на всій окупованій території, яку багато хто до війни вважав «ватною» знайшлося не більше десятка колаборантів. Хоча ще недавно там масово голосували «за опзж».

Для майбутніх дослідників феномен перетворення півдня і сходу на «бандерівський край» стане окремою темою досліджень. **Бо справа тут зовсім не в етнічному походженні, історії регіонів, і навіть не в мові. А в прагненні до свободи, яку перейняв схід та південь за роки української незалежності.** І це прагнення до свободи – у Росії не могли спрогнозувати. Бо там просто не знають що це таке. А в Україні точно знають що таке свобода. Тому ніякої «довготривалої окупації» в Україні ніколи не буде.

Сергій Таран, з ФБ

ХГ

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ: 23-й ДЕНЬ КРИВАВОЇ ВІЙНИ...

18.03.2022 р.

Слава Ісусу Христу! Сьогодні 18 березня 2022 року і Україна переживає вже 23-й день цієї кривавої війни. Цієї ночі знову на голови мирних жителів падали бомби і ракети. У Сумах, на Донеччині, Луганщині, Миколаєві, а також на заході України, зокрема у Львові.

Але Україну не злякати. Україна бореться. Україна виборює право на власну свободу і незалежність. Україна стоїть. Ми продовжуємо стояти в молитві насамперед за наше військо, що зупинило багаточисельного ворога, який більше не проникає всередину нашої країни, а перейшов до так званої тотальної війни.

Сьогодні в особливій молитві хочемо тримати наших медичних працівників:

- ◀ 26.03.2022 р. Данило Мовчан, «Ісус Христос», із серії «Війна в Україні»

лікарів, медсестер, парамедиків – усіх тих, хто першим торкається невимовного людського болю в Україні. Вони є чи не основними мішенями різних нападів і ударів ворога по мирному населенню. Згідно з офіційними даними Міністерства охорони здоров'я, в Україні за цих кілька тижнів прямих атак зазнало 117 лікарень і медичних закладів, сім із них було цілковито знищено і вони не підлягають відновленню. Було розстріляно 43 машини невідкладної медичної допомоги, загинуло багато лікарів і медичних працівників.

Дякуємо Господу Богу за їхнє героїське служіння своєму народові, за те, що вони вдень і вночі продовжують рятувати людське життя в Україні. Дякуємо Господу Богу за медиків, тому що звертаємося до них за порятунком як до перших свідків людського болю.

Із вдячністю молимося зокрема за тих медиків, які приймають пологи в холодних лікарнях без світла в Чернігові, Маріуполі, Харкові та в інших оточених містах України. На весь світ стала відома дитяча лікарня Охорони материнства і дитинства в Києві, яка зазнала авіаудару, але продовжує героїчно працювати.

Звертаюся до Всесвітньої організації охорони здоров'я, до різних міжнародних інституцій та організацій, наприклад до спільноти «Медики без кордонів»: промовте своє слово на захист життя в Україні! Дякуємо вам за підтримку, яку ви сьогодні надаєте нашим медикам, але скеруйте до всього світу свій заклик, щоб негайно зупинити вбивства дітей в Україні. Дякуємо вам за те, що разом із гуманітарною допомогою Україна отримує ліки, медичні інструменти і все те, що сьогодні допомагає рятувати життя.

Просимо нашого Господа, лікаря душ і тіл наших: благослови наших медиків і лікарів, рятуй пораних, воїнів, старців, лікуй рани Твого народу! Боже, рятуй Україну!

Джерело: сайт Патріаршої катехитичної комісії УГКЦ

XI

ЗАПРАЦЮВАЛИ ТАБОРИ ДЛЯ ПОЛОНЕНИХ РОСІЯН

19.03.2022 р.

**ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ КІЛЬКІСТЬ ОКУПАНТІВ,
ЯКІ ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ ВІД ПОДАЛЬШОЇ УЧАСТІ У ВІЙНІ**

Полонених російських військових в Україні так багато, що для них мали створити повноцінні табори. Перші з них уже розпочали свою роботу. Про це повідомила генпрокурор Ірина Венедиктова.

Вона також зазначила, що у цьому випадку Україна працює суворо у рамках міжнародного гуманітарного права та національного законодавства. Чистий одяг, триразове харчування, лікування, право дзвонити додому.

Джерело: сайт Збройних сил України

ПАПА РИМСЬКИЙ ВІДВІДАВ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ-БІЖЕНЦІВ, ЯКІ ЛІКУЮТЬСЯ У ВАТИКАНІ

19.03.2022 р.

Папа Римський Франциск відвідав українських дітей-біженців, які перебувають на лікуванні в дитячій лікарні Бамбіно Джезу в Римі.

У Ватикані 19 березня повідомили, що зараз там лікуються 19 українських дітей-біженців, а за останні тижні через заклад пройшли близько 50 українських дітей. Деякі з них страждали на онкологічні, неврологічні та інші за-

▲ Папа Римський Франциск під час відвідування педіатричної лікарні, в якій надають медичну допомогу дітям українських біженців, які виїхали з України в час масштабного вторгнення Росії. Рим, Італія, 19.03.2022 року

▲ Львів, 18.03.2022 р. 109 порожніх візочків на згадку про 109 загиблих дітей

хворювання до війни і виїхали з України в перші дні вторгнення.

84-річний понтифік активно критикує неспровоковане вторгнення Росії в Україну, заявляючи про «варварство» війни та шкоду, заподіяну українським дітям.

За даними Офісу генерального прокурора, від початку масштабного російського вторгнення в Україну загинули 112 дітей, поранені – понад 140.

Джерело:
Радіо Свобода

09.04.2022 р.
«Маленьке місто
Макарів, в якому
частина будинків
повністю знищені.
В одному будиночку
на своєму віконці
сидить маленький
котик і дивиться на ці
жахіття навколо.
І тільки Бог знає,
що там в його
голові...». Текст: Іванна
Приходько; світлина:
Костянтин Сова

Молитвою, небо тримаю,
Руками, відводжу біду,
Я сили такої не маю,
Щоб кулі спинять на льоту.
Ти Господи, мій найсильніший,
У Тебе, могутність така,
Що Землю, Ти можеш прикрити,
Лиш в Тебе, така є рука.
Я прошу Тебе і благаю,
Прикрий Україну мою,
Бо іншого Бога, не знаю...
Народ, щоб не гинув в бою.

Ісусе, Ти мій найрідніший,
Прости всі провини мої,
Спаси, мій народ український
Що гине в жорстокій борні.
Він, землю свою захищає...
Домівку, родину, сім'ю,
Країни чужої, не знає,
Тебе, лиш про це, я молю!

Анна Лапка, 06.03.2022 р.

Джерело: персональна сторінка у ФБ Ірини Григоруку

МИ НІКОЛИ НЕ ПОГОДИМОСЯ ЖИТИ У СВІТІ ДИЯВОЛА – о. ЮРІЙ ЩУРКО

Одне з найвідоміших навчань Ісуса, яке передає нам євангелист Матей, має назву Нагірна проповідь (Мт 5–7), на початку якої дев'ять разів повторюється слово «блаженні» щодо вбогих духом, тихих, засмучених, голодних та спраглих справедливості, милосердних, чистих серцем, миротворців, переслідуваних за правду, зневажених, гнаних та обмовлених.

Ці проникливі слова нашого Господа із п'ятої глави Євангелія від Маттея варто ще раз пригадати собі в часі війни, бо тут Ісус звертається з Доброю Новиною до всіх зраних людей і каже:

«Ваші терпіння і страждання не вічні. Ваші зусилля та подвиг мають значення. Прийде час і Бог задовольнить усі ваші потреби й відповідь на всі ваші молитви». Саме таким є сенс Блаженств.

Тут Ісус не тільки говорить про те, що Бог усе бачить, але й те, що всяка несправедливість не триватиме вічно. **Хаос, страждання та біль не можуть стати остаточною долею людей** – це суперечить Божій волі, сенсу сотворення світу, призначенню людини. Блаженства відображають Божий погляд на світ і відкривають Його задум стосовно майбутнього людини.

У серці кожної людини (віруючої чи невіруючої) закладено прагнення до Божого порядку, тому впродовж усього життя ми тягнемось до нього, а коли його немає, коли його не досвідчуємо, тоді сумуємо й терпимо.

Саме до відновлення нашого життя за Божим задумом, тобто до нормального, щасливого життя, усвідомлено чи неусвідомлено спрямовані всі наші зусилля – від щоденної праці, через яку ми служимо нашим ближнім, і до всіх духовних практик – молитов, діл милосердя, посту.

У цей страшний час війни надзусилля наших захисників, волонтерів та всіх людей, які в різноманітний спосіб працюють для нашої перемоги, є нічим іншим, як найціннішим внеском у збереження цього Божого світу, збереження людства, людяності, правди, нормальності, добра. Усі ці жертви сотень і тисяч чоловіків і жінок – це також намагання (часто навіть неусвідомлено) відповісти на заклик

▲
«Русській мір» на околиці Києва, 01.04.2022 р.
Світлина Сергія Лойка

Блаженств Ісуса, щоб, носячи тягарі одні одних (пор. Гал 6:2), полегшити життя наших братів і сестер.

Ці зусилля засвідчують, що ми ніколи не погодимося жити в такому світі, який для нас у своїй збоченій уяві придумав Путін, бо це світ хаосу, насильства, брехні і смерті – світ диявола, світ без майбутнього, світ, який хочуть створити противники Бога і всього людського, щоб у ньому впиватися кров'ю жертв і паразитувати за рахунок інших. На такий світ ми ніколи не погодимося, тому повинні відважно боротися далі, боротися, бо з нами правда, з нами Бог, а тому за нами майбутнє! Слава Україні! Слава Ісусу Христу!

Щиро ваш о. Юрій [Щурко]. Джерело: сайт УКУ

ХГ

ЗВЕРНЕННЯ ГЛАВИ УГКЦ У 24-Й ДЕНЬ ВІЙНИ

19.03.2022 р.

Слава Ісусу Христу! Дорогі у Христі, брати і сестри! Сьогодні 19 березня 2022 року і Україна переживає уже 24-й день цієї кривавої, несправедливої війни, яку розв'язав російський агресор проти мирного українського народу.

Сьогодні, зокрема в цю ніч, Україна знову продовжувала оборонятися. Україна стоїть. Україна щораз то більше вірить у свою перемогу. Ми відчуваємо, що Господь Бог є разом з нами. І перемога не в того, хто сильніший людською силою, а в того, з ким Господь Бог, з ким є Правда. З тим і є сила.

Сьогодні я би хотів, щоб ми у молитві звернули нашу увагу на безпосередніх жертв цієї війни, на поранених. Україна навіть до кінця не знає, скільки людей отримали травми, поранення, тяжкі рани під час цієї війни. Ми маємо особливо пам'ятати в молитві наших поранених воїнів, які на своєму тілі в дуже особливий спосіб носять рани України, віддаючи своє життя і здоров'я за нашу свободу.

Згадаймо сьогодні про цивільних людей, які були уражені внаслідок бомбардувань, вуличних боїв, обстрілів і стали жертвами цієї війни. Пам'ятаймо в молитві про тих, хто опинився під завалами зруйнованих російськими ракетами і бомбами будинків. Пам'ятаймо і про батьків та матерів, які своїми тілами закривали своїх дітей і отримали тяжкі рани на своєму тілі.

В Україні тисячі поранених. Вся українська земля наповнилася зойками, стогонами ран людських тіл, ран людини. А скільки душевних ран отримують сьогодні люди в Україні! Цього ми навіть до кінця не можемо усвідомити.

Хочу звернутися до всіх тих, хто мене чує в Україні й цілому світі. Один із мучеників комунізму, **отець Лесів**, свого часу говорив так: **«Не біймося пускати людський біль у наше серце, бо саме він нас зробить християнами!»**. Сьогодні ми повинні вміти співпереживати, співстраждати з тими, хто терпить, зокрема терпить болі через особисті поранення в обставинах війни в Україні. Нам так важливо вміти співстраждати із своїми ближніми!

Багато людей в цілому світі, які сьогодні чують про війну в Україні, виростили на різного роду комп'ютерних іграх. І часом для них слово «війна» може означати гру, якесь видовище, ще один вид якогось телевізійного шоу. Є велика небезпека, що навіть на ті жахливі кадри війни, які сьогодні бачать люди у цілому світі, як Україну розпинають, шматують, ранять, люди можуть споглядати, не переймаючись біллю українського народу.

Я сьогодні хочу звернутися до усіх вас: Не закривайте своїх сердець перед біллю України! Бо колись Господь Бог вам скаже: «Я був поранений в Україні, а ви відвернули своє обличчя від Мене».

Звертаюся до міжнародних інституцій, до громадської думки світового співтовариства: я не вірю в те, що сьогодні людство є безсиле перед війною. Всі разом ми можемо і повинні зупинити війну в Україні. Не будьте глухими до стогонів, зойків, плачу тисяч людей в Україні! Відкрийте до них своє серце! І давайте разом зробимо все для того, щоб зупинити цю жахливу війну! Нехай мир переможе війну в Україні!

Пречиста Діво Маріє, до посвяти Твоєму Непорочному серцю сьогодні готуються Україна, Росія. Прийми під свій Покров наш український народ, і як Добра Мати допоможи перемогти війну в Україні! Пресвятая Богородице, Непорочне серце Марії, рятуй нас!

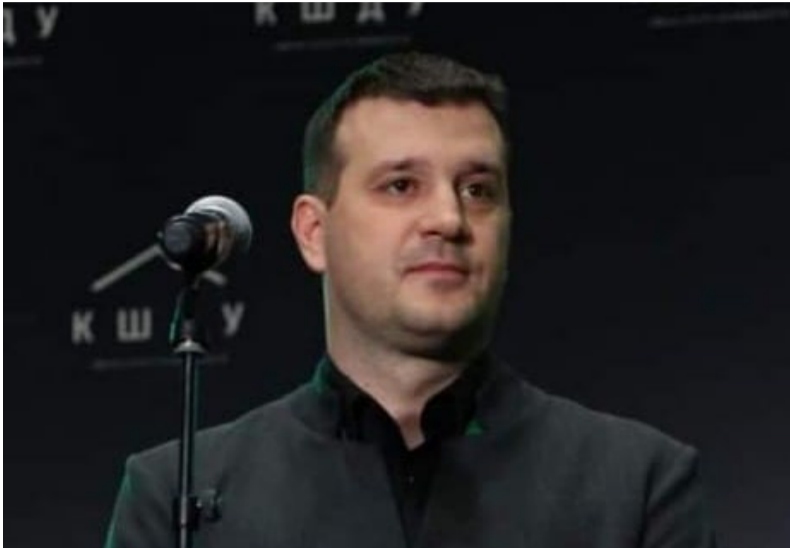
Джерело: [facebook.com/watch/?ref=saved&v=492956525796353](https://www.facebook.com/watch/?ref=saved&v=492956525796353)

Президент України Володимир Зеленський: «Мабуть, немає такої неядерної зброї, яку б окупанти ще не застосували проти наших мирних людей. Ось така близькість. Ось така дружба».
Світлина: Umit Bektas, Pavlo Dorogou, Aris Messinis, Evgeny Maloletka, Sergiy Korovaynu, Alex Lourie, Chris McGrath. Джерело: сайт МОУ

ДЕНЬ 25...

20.03.2022 р.

Найбільшим доказом нашої перемоги за 25 днів є не кількість знищених ворогів і техніки, а наш моральний дух. 93 % українців переконані, що ми зможемо відбити напад Росії. Це головний успіх. Незважаючи на втрати територій, ми маємо дух до перемоги. Дух формує нашу волю, а воля сформує наші дії. Все це разом забезпечить перемогу у війні.

1. Ворог зупиняється. Ще не всюди, але на штурм в нього вже немає сил. Ще лишилися сили бомбити, але й вони серйозно зменшуються. Путін провалив політику резервів. Поки він шукав резерви на заміну вбитим і пораненим, виросла ще одна проблема: заміна тих хто на війні. Місяць бойових дій виснажив і просто звичайних солдатів. Їх теж треба виводити, бо вони не спроможні продовжувати бойові дії. Пастка резерву ставить Путіна в тупик.

«Російська армія не сильна. Вона просто довга. Росія вела багато війн з різними країнами, але скінчиться її військова міць тут, в Україні».
Текст та світлина із сайту 93-ої ОМБр «Холодний Яр»

2. Ще один героїчний день нашої армії. На багатьох напрямках були завдані чергові серйозні удари по техніці і колонам противника. Але по-справжньому героями є азовці в Маріуполі. Якби ви знали, який героїзм і чудо звитяги вони проявляють проти вдесятеро сильнішого противника. Вони вже живі легенди. Думаю в 21 столітті людство не знало такої звитяги. Вони точно стануть легендою на рівні з 300 спартанцями. [...]
3. Уряд продовжує радувати правильними ініціативами. Допомога на комуналку тим, хто взяв біженців – справедливий крок. Але потрібно готуватись до більшого. Я постійно нагадую про тили. І скоро проблеми в тилах будуть накочуватись на нас. Потрібно максимально запускати економіку. Все що може працювати – вже має працювати.
4. Путін дожимає Лукашенка. Воно й логічно. Якщо він збирає по всьому світу солдатів і вже навіть на російському OLX, то у Бацьки немає шансів спетляти, хоч він докладає неабияких зусиль. Побачимо чи ввійдуть – шанси дуже високі. Але будьте спокійні. Якщо увійдуть – це прискорить військову катастрофу росіян. Політична дестабілізація Білорусі змусить Путіна шукати резерви для контролю над ще одною країною.

Стоїмо. Готуємося воювати довго і до перемоги. Не втрачаємо віру. Перемога буде за нами.

Віктор Андрусів, з ФБ

ХІ

ПАПА: АГРЕСИВНА ВІЙНА ПРОТИ УКРАЇНИ – НЕЛЮДЯНА ТА СВЯТОТАТСЬКА

20.03.2022 р.

Під час традиційної недільної зустрічі 20 березня 2022 р. з паломниками Папа Франциск знову скерував думку до України, згадавши про відвідини поранених дітей, закликавши міжнародну спільноту зробити все можливе, щоби покласти край огидній війні та закликав єднатися в молитві про посвячення України та Росії Непорочному Серцю Марії. Промовляючи після проказування молитви «Ангел Господній» він сказав наведені нижче слова.

Дорогі браття й сестри, не припиняється, на жаль, сповнена насильства агресія проти України, безглузде кровопролиття, де кожного дня здійснюється спустошення та жорстокість. Немає виправдання для цього. Благаю всіх діячів міжнародної спільноти по-справжньому докладати зусилля для того, щоби припинити цю огидну війну.

Також і цього тижня ракети та бомби падали на цивільних, літніх людей, дітей, вагітних матерів. Я ходив відвідати поранених дітей, які перебувають тут, у Римі. В одного немає руки, інший – з пораненою головою... Невинні діти.

Моя думка лине до мільйонів українських біженців, які змушені втікати, залишаючи все позаду, і відчуваю великий біль за тих, які навіть не мають змоги

втекти. Багато дідусів і бабусь, хворих і вбогих, далеко від своїх родичів, чимало дітей та безпорадних людей залишаються вмирати під бомбами, не маючи змоги отримати допомогу та знайти захист навіть у протиповітряних укриттях.

Все це – нелюдяне, більше того, це є святотатством, бо виступає проти сакральності людського життя, насамперед, проти беззахисного людського життя, яке слід шанувати та захищати, а не винищувати, і яке є понад будь-якими стратегіями. Не забуваймо: це нелюдяна та святотатська жорстокість. Помолімося в тиші за тих, що страждають...

[Після молитовної паузи]:

Мені відрядно знати, що людям, які залишилися під бомбами, не бракує підтримки душпастирів, які в ці трагічні дні життям свідчать Євангеліє милосердя та братерства. Із деякими з них я цими днями розмовляв по телефону, про те, як вони перебувають поруч з Божим людом. Дякую, дорогі браття і сестри, за це свідчення, за конкретну підтримку, яку ви мужньо надаєте багатьом зневіреним людям.

Мої думки линуть також до Апостольського Нунція, який лише нещодавно став Нунцієм, архієпископа Вісвалдаса Кулбокаса, і який від початку війни залишився в Києві разом зі своїми співробітниками та своєю присутністю він щодня дає мені можливість бути близьким з багатостраждальним українським народом. Будьмо поруч із цим багатостраждальним народом і обіймімо його з любов'ю, конкретними зусиллями та молитвою.

Прошу вас, не звикаймо до війни та насильства! Не втомлюймося великодушно приймати так, як це вже робиться: не лише тепер, під час надзвичайного стану, але й наступними тижнями та місяцями. Бо, як знаєте, спочатку ми робимо все можливе, щоб приймати, але потім звикання трохи охолоджує наші серця, і ми забуваємо. Не забуваймо про цих жінок і цих дітей, які з часом – без роботи, далеко від своїх чоловіків – можуть стати жертвами суспільних «стерв ятників». Захистімо їх, будь ласка.

Заохочую кожну спільноту та кожного вірного єднатися зі мною в п'ятницю, 25 березня, в урочистість Благовіщення, у здійсненні урочистого акту посвячення людства, особливо, Росії та України, Непорочному Серцю Марії, щоби Вона, Цариця миру, випросила для світу мир. (робочий переклад)

Новини Ватикану

БЛАЖЕННІШИЙ СВЯТОСЛАВ У 25 ДЕНЬ ВІЙНИ

20.03.2022 р.

▲
Режисер останнього фільму про Джеймса Бонда «007: Не час помирати» Кері Фукунага залишається в Україні та фільмує все, що відбувається в нашій країні. Це фото Фукунага зробив в Бучі. Дякуємо за таку підтримку світових діячів культури. Дякуємо, що розповідаєте світу про те, що відбувається в нашій країні. (Новий канал, 08.04.2022 р.)

Сьогодні неділя 20 березня 2022 року і ми переживаємо вже 25-й день російської агресивної війни проти України.

Неділя для нас, християн, це завжди день, центром якого є Святе Таїнство Євхаристії – Таїнство Причастя Тіла і Крові нашого Спасителя. Неділя як день Господній, коли ми намагаємося все відкласти, але бути поєднаними з Господом Богом.

Хоча неділя в умовах війни переживається по-особливому. Але, можливо, серед війни, серед цього моря смерті для нас, християн, Євхаристія є чимось надзвичайно важливим. Ми сьогодні по-особливому кажемо собі і світові: Без причастя тіла і крові нашого Спасителя ми не можемо жити, не можемо вижити в тих умовах війни. Саме Таїнство Євхаристії надає нам ту життєву силу, щоб перемогти смерть. Євхаристія – це антидот проти смерті.

Але цієї неділі багато хто в Україні не матиме змоги взяти участь у Божественній Літургії. Наприклад, у Запоріжжі сьогодні введена круглодобова комендантська година і ніхто не може вийти з дому, щоб бути в храмі. Знову ж таки, в різних містах і селах України сьогодні

на голови мирних жителів, віруючих християн, які прагнуть Бога, падають з неба російські ракети і бомби.

Ми сьогодні з сумом стверджуємо, що ця злочинна війна нищить духовні святині України. За тих 25 днів зруйновано близько 44 церков та інших релігійних споруд. Як не дивно, ці храми здебільшого належать Українській Православній Церкві Московського Патріархату. Але наше духовенство, наші священники несуть Євхаристійного Ісуса туди, де на Нього людина чекає.

Наші військові капелани звершують сьогодні Літургію для нашого війська, кормлять Тілом і Кров'ю нашого Спасителя, Його перемогою тих, хто виборює сьогодні перемогу Україні. Сьогодні наші священники несуть Тіло і Кров нашого Спасителя туди, де лунають зойки і стогони поранених у наших військових госпіталях, наших шпиталях, сходять у бомбосховища і підземелля, щоби звершувати це Святе Таїнство. Ми переживаємо навіть війну як Євхаристійна спільнота і тут є наша сила.

Хочу сердечно подякувати усім тим, які сьогодні, коли зберуться у своїх країнах, у своїх церквах, будуть молитися за Україну. Пожертвуйте вашу Божественну Літургію в наміренні миру і спокою в Україні, в наміренні перемоги України і завершення цієї війни. Моліться за перемогу миру над війною.

Хочу сьогодні скласти подяку всім тим, які сьогодні вкотре підтримують наш український народ. Дякую Святішому Отцеві, який особисто відвідав українських дітей, які прибули на лікування до лікарні «Дитятка Ісуса». Дякую вам, Святіший Отче, що ви особисто торкнулися ран дітей війни.

Хочу подякувати Австрійській єпископській конференції, яка висловила свою підтримку українському народові, який бореться.

Усім єпископам країн Європи, які приймають наших біженців, які моляться за нас, які промовляють до сумління своїх народів, своїх державних інституцій, підтримуючи Україну в її боротьбі.

Ми сьогодні молимося за наш народ і за нашу Батьківщину. І просимо: Господи, Ти сказав, де двоє або троє зберуться в моє ім'я, там я є посеред них. Будь сьогодні разом з Українським народом! Ти сказав, якщо двоє-троє зберуться і щонебудь попросять в моє ім'я, буде їм так! Ми сьогодні просимо Тебе: Боже, благослови Україну миром, зупини війну, зупини агресора. Змилосердися над твоїм народом!

Джерело: facebook.com/watch/?ref=saved&v=2933265893651775

ХГ

ЗРОСТАЄ КІЛЬКІСТЬ БІЖЕНЦІВ

21.03.2022 р.

Понад 3 мільйони людей покинули Україну з 24 лютого 2022 р., з них – 1,5 мільйона діти. Дітям України потрібен їхній дім та мир вже зараз! (UNICEF Ukraine)

Робота Павла Кучинського

ЧОМУ СТАЛАСЯ ЦЯ ВІЙНА?

21.03.2022 р.

Напевно, ні в кого в Україні та світі немає сумнівів у тому, що ми зараз переживаємо часи, про які наші нащадки читатимуть в історичних книгах. Так, ми справді опинилися у вирі історії. Тут важко, часто страшно, і дуже складно зорієнтуватися у швидкозмінних обставинах. І проблема не лише у великому об'ємі інформації, якою нас завалює реальність, у щохвилини важливіших новинах. Багато з того, що відбувається навколо, неможливо зрозуміти, не занурившись у минуле. Тому спробую пояснити вам те, що ви бачите нині, роз'яснити причини, які криються у попередніх роках та століттях.

Почну з базового. Чому сталася ця війна? Для декого це питання звучить навіть драматичніше: як стала можлива ця війна? Чи навіть ще драматичніше: ця війна між братніми народами.

Щодо останнього – давайте відразу забудемо тезу про братні народи, тим паче про братні український та російський народи. Це теза совкої пропаганди, яка не має нічого спільного ані з історією, ані з сьогоденням.

Історія України та Росії – це історія протистояння, а не братерства. Росія як така з'явилася саме після поглинання українських земель. Саме поступове знищення української козацької держави стало початком народження імперії із вкраденою в українців назвою Росія.

Далі були століття імперської політики, мета якої – розчинити українців в імперському морі чи то пак болоті. Для цього використовувалися різні способи: від привабливої для української еліти

Катерина Косьяненко,
«Блокпост», 2022 р. ▶

інкорпорації нащадків козацької старшини в російське дворянство – до системного знищення української мови та культури, що кидала виклик імперії.

Але Кремль зазнав краху в цій боротьбі. На початок ХХ століття він був змушений боротися вже з розвиненим українським національним рухом. Ослаблення Російської імперії привело до того, що цей рух спромігся на національну революцію, а відтак і на створення національної держави.

Проголошена в 1917 році Українська Народна Республіка майже одразу опинилася у стані війни з новим імперським російським проектом під керівництвом більшовиків. Українці програли цю чотирилітню війну, проте вони серйозно ослабили Росію і забезпечили можливість для незалежності інших її територій, а тепер держав – Польщі, Фінляндії, Балтійських країн.

Падіння української держави не означало кінця українського національного руху. Він залишався головним викликом для російського імперського проекту протягом наступних ста років. Українці ослаблювали імперію повстаннями в Центральній та Південній Україні до середини 1920-х, злякали Сталіна масовим рухом опору колективізації в 1930-х, відповіддю на який став організований штучний Голодомор. Українці кинули виклик СРСР, який щойно переміг нацизм і завоював пів Європи, розгорнувши масштабний повстанський рух у Західній Україні, який Кремль не зміг придушити ще понад десять років після Другої світової.

Українці продемонстрували вміння протистояти імперії ненасильницькими методами, організували один із найактивніших дисидентських рухів у 1960–1980-х.

Врешті, українці добили російський імперський проєкт під назвою СРСР, проголосивши незалежність у 1991-му. Але смерть СРСР не стала кінцем російської імперії, яка лише тимчасово змирилася із втратою України.

Набравшись сил, накопичивши ресурси за рахунок нафти й газу, Росія з початку 2000-х почала реалізовувати спроби повернення України. Спершу політичними методами через проросійські політичні сили, які тривалий час визначали політичний порядок денний України.

Але Майдани – національні повстання 2004-го, 2013–2014 років – фактично позбавили Росію цього інструменту. Російські політичні сили в Україні (комуністи, СДПУО, ПР, тепер ОПЗЖ), попри колосальну підтримку від Москви, втрачали електоральну базу. Тому з 2014-го Росія взялась за повернення України під свій вплив військовими методами. Спершу окупувавши Крим і захопивши частину Донбасу, тепер розгорнувши широкомасштабний наступ на Україну.

Тому нині ми маємо 25-й день восьмилітньої війни, яка триває вже понад сто років. Особливість цього етапу нашої столітньої війни – Україна ще ніколи не була такою сильною в ній, Росія ще ніколи не зазнавала таких масштабних втрат від українців, і світ ще ніколи настільки солідарно й активно не підтримував нас. А це значить, що саме нам випала нагода, шанс та честь завершити нашу довгу столітню війну за незалежність.

Володимир В'ятрович, «Збруч».
Світлина автора статті з персональної сторінки у ФБ

2022 рік

22.03.2022 р.

Я відчуваю 2022-й рік як легший, ніж 2014-й. Тоді нас було так мало; ми, котрі взяли до рук зброю, були групкою маргіналів, якими, за великим рахунком, лишалися до 24 лютого цього року. Ми тоді пішли назустріч невідомому – війні, котру ми до того практично не знали.

Тепер вже російське військо потрапило на війну, на війну, на котру воно не збиралося, і до котрої його, крім певних винятків, не готували. Вони все збиралися завершити, як у Криму – без втрат і за кілька днів.

Але тепер проти них піднялася ціла країна – і нині я спокійний, бо зі мною чи без, я бачу, справа буде робитися. Тому зараз я воюю без страху в серці, я бачу за собою тінь величезного народу-силача, я спокійний так, як не був спокійним ніколи.

Ігор Луценко, з ФБ

09.03.2022 р. Ігор Луценко написав у ФБ: «Котячий підрозділ на варті північних лісів Київщини. Найсмачніша їжа – на передовій. Туди возять борщ, вареники, пироги, котлети, ковбаси. Київ виглядає гастрономічно убогим і дієтично депресивним, порівняно з буйством смаків волонтерської їжі. Палять там грубками на дровах, що створює неповторну атмосферу. Все живе – коти, собаки, кинута худоба – тулиться до бійців, збирається у стада і супроводжує військо, періодично гризеться між собою, але в цілому зберігає перемир'я».

XI

ГЛАВА УГКЦ ЗУСТРІВСЯ З ПРЕДСТОЯТЕЛЕМ ПЦУ

23.03.2022 р.

У середу, 23 березня, у Києві Отець і Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав зустрівся з Предстоятелем Православної Церкви України Блаженнішим Епіфанієм. Зустріч відбулася на прохання Глави УГКЦ. Учасники зустрічі, вкотре категорично засудивши російську агресію проти України, обговорили сучасні драматичні обставини життя і служіння обох Церков в Україні.

Блаженніший Святослав зазначив, що УГКЦ і ПЦУ можуть і повинні співпрацювати, і від рівня цієї співпраці залежить доля і майбутнє України. «Ми, – наголосив Глава УГКЦ, – готові все зробити, щоб якнайкраще послужити нашому народові, підтримати нашу державність і разом працювати для перемоги України».

Глава УГКЦ запевнив Предстоятеля ПЦУ в тому, що УГКЦ готова підтримати священнослужителів ПЦУ, де є така потреба і можливість. Відтак розповів, як УГКЦ намагається в час війни доставляти гуманітарну допомогу і здійснювати евакуацію людей у різних частинах України.

Блаженніший Святослав також розповів Митрополиту Епіфанію про ініціативи Святішого Отця Франциска, спрямовані на припинення війни росії проти України. Предстоятель пригадав про місію кардиналів Краєвського та Черні і відзначив активність Вселенського Патріарха Варфоломія, який наступного тижня має приїхати

до Польщі, щоб відвідати українських біженців.

Митрополит Епіфаній підкреслив важливість як двосторонньої співпраці між православними та греко-католиками в допомозі народу України у важкий час війни, так і співпраці в ширших рамках Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій та в контактах із закордонними релігійними діячами й інституціями.

Після завершення зустрічі Глави УГКЦ та ПЦУ поспілкувалися з міським головою Києва Віталієм Кличком, побажавши йому Божого благословення в праці для захисту столиці. «Ми всі разом працюємо, щоб Київ вистояв і Україна перемогла», – заявив Блаженніший Святослав.

Департамент інформації УГКЦ. Світлина пресслужби ПЦУ

XI

ВІДКИНУТИ ВЧИНКИ ТЕМРЯВИ – ВІДКРИТИЙ ЛИСТ СЕНАТУ Й РЕКТОРАТУ УКУ

23.03.2022 р.

Відкритий лист Сенату й Ректорату Українського католицького університету до християнських спільнот світу

23.03.2022 р.

З початком нової фази новітньої російсько-української війни українці незмінно впізнають себе на сторінках Святого Письма у крутих поворотах біблійної історії. В путінському режимі вони вловлюють «*духів демонських, що творять знамення, що виходять до царів цілої вселенної – зібрати їх на битву в день великий Бога Вседержителя*» (пор. Одкр. 16:14) і знаходять надію в перемозі Давида над Голіафом (1 Сам. 17:1–52).

Біль від страждань і смертей, гіркота від нечутливості одних світових політиків, а також вдячність іншим, хто прийшов нам на допомогу, – ось ті емоції, що їх переживає сьогодні український народ. Водночас він переконаний, що на тій жертві, яку сьогодні платять українські воїни і цивільне населення, постане нова Україна. Бо саме це можна виснувати зі слів жертвовного Божого Агнця: «Ось, нове творю все» (Одкр. 21:5).

Біблійна напруга нинішньої російсько-української війни міняє обличчя планети. Сьогодні тріщить уся безпекова конструкція світу, що склалася після Другої світової війни. Тріщини йдуть по всьому корпусу міжнародних угод, по безпекових інститутах та механізмах підтримання миру. В одну мить втрачають сенс чийсь професійні кар'єри та звичні світоглядні орієнтації. Аксиоми донедавна часу втрачають свою безапеляційну однозначність і перетворюються на теореми, що їх знову треба доводити.

Усі ті тріщини, які пролягли через геополітичний статус-кво, відчула на собі також християнська ойкумена. Від неприхованого язичництва заяв московського патріарха, який виправдав brutальні звірства російської воячини, захитався увесь корпус міжцерковних стосунків. Позичають у Сірка очі всі ті «професійні» екуменісти, які з подачі Москви за найменшої нагоди докоряли Україні за мнимі порушення релігійної свободи православних, що перебували в євхаристійній єдності з Московським патріархатом. Бо ж тепер сам предстоятель РПЦ фактично виправдав убивства і зґвалтування тих самих російськомовних православних, життя яких відтепер сплюндроване на довгі роки.

Ми, звичайно ж, чуємо голоси предстоятелів Церков світу, які закликають припинити кровопролиття і врятувати людські душі. Ми вдячні богословам різних конфесій, які засудили винуватців війни і вчинені ними звірства. Проте водночас ми не можемо не помічати інших заяв, за якими надто часто причаївся страх. Страх назвати винуватця по імені. Страх нашкодити «єкуменічному діалогові».

04.03.2022 р. «Львів ховає найцінніші пам'ятки культури. Скульптури, які важко перенести, у місті обмотують спеціальним матеріалом у кілька шарів: тканиною, яка не горить, скловатою і фольгою. Ними вже обмотані фонтани на Площі Ринок та частина фігур довкола головних соборів міста». Текст: Юля Хомчин; світлина: André Luís Alves

Відчайдушні спроби вберегти рештки геохристиянського статус-кво, де красиві слова приховують гірку правду роз'єднання і небажання єдності. Панівним бажанням є чим швидше замирити «розсварених братів» і повернутись до установлених матриць «діалогу за всяку ціну», звичних особистих зв'язків, закулісних домовленостей та показових обмінів люб'язностями. Врятувати свої ієрархічні статуси та кар'єри й заспокоїти своє сумління.

Все це по-людськи зрозуміле, але в провидницькому сенсі – намарне. Нинішній момент вимагає від Церков пророчого голосу, який несумісний зі страхом та ідеологією. Ми хочемо почути з їхніх уст не «глибоку стурбованість війною», бо це – мова дипломатії. Ми прагнемо почути ті відважні слова істини, що їх сказав би сьогодні Ісус, який Своєю поставою вчив нас: у справах Божих не можна зі страху уникати правди. Бо лише ця мова може вважатися мовою віри. «Хто своє життя зберігає, той його погубить; а хто своє життя погубить задля мене, той його знайде» (Мт. 10:39).

Так само суперечним з Євангелієм є урівнювання страждань, що їх переносять українські та російські військовослужбовці. Перші захищають свою землю, другі – плюндрують чужу. Не є «бідаками» ті російські військові злочинці, які знищують пологові будинки, розстрілюють стариків і дітей, гвалтують жінок, мародерствують і похваляються своїми «здобутками». Урівнювати страждання українських і російських військових може ідеологія політкоректності, але не євангельське почуття, яке завжди стоїть на боці скривдженого.

Ось чому ми переконані, що для світу настав час визначитися, причому як у політичному, так і в духовному сенсі. Неможливо вже далі не помічати сатанинський характер кремлівського режиму, який сіє ненависть, безцеремонно бреше й розв'язує жахливі війни. Це нове породження тієї сили, щодо якої Матір Божа остерігала людство у Фатімі, – і ця сила мусить понести юридичну й моральну відповідальність. Війна Росії проти України не може закінчитися тим, що її зачинщики і всі, хто її провадив та виправдовував, і далі будуть вважатися легітимними членами світової спільноти.

Так само недопустимим є, щоб керівництво Московського патріархату не понесло моральної, а подекуди й юридичної відповідальності за надання путінському режимові моральної підтримки та схвалення розв'язаної ним війни. **Освячуючи жахливі звірства російських солдатів в Україні, саме патріарх Московський сказав:** «Не може бути у наших військовослужбовців жодних сумнівів в тому, що вони обрали дуже правильний шлях у своєму житті». Отож завдання християнської ойкумени чітко заявити йому, що й шлях тих військовослужбовців, і його особистий шлях є погибельний.

Якщо християнський світ хоче, щоб російське православ'я морально одужало й дарувало світові глибинні скарби правдивої віри та своєї традиції, то він мусить усвідомити: цього не станеться, якщо ієрархія та вірні цієї Церкви не пройдуть через моральне покаяння. Екуменісти світу повинні визнати, що паралелі між ідеологією «русского міра» й нацистською ідеологією стали сьогодні цілком виправданими. А тому Російська Православна Церква, яка також стала Рейхцерквою, так само мусить понести свою ганьбу, як свого часу понесла її Німецька Євангельська Церква. Адже Божий мир завжди є плодом відречення від зла і поєднання з Богом.

Тож від імені всієї спільноти Українського католицького університету закликаємо християнських лідерів усього світу сказати своє сповідальне і пророче слово й зупинити зло! Нам нестерпно бачити, як морок темряви й смерті намагається поглинути ті покоління української молоді, що їх ми спрямовували до віри в Добро, Правду та Милосердя. Не даймо їм зневіритися в цих цінностях й допоможімо їм побачити світанок: «Ніч проминула, день наблизився. Відкиньмо, отже, вчинки темряви й одягнімось у зброю світла» (Рим. 13:12). Хай нинішня кривава жертва України стане миттю кайросу, з якого почнеться оновлення всієї землі! (а.ф.)

Філіп Сендс: «НАПАД РОСІЇ ПЕРЕВІРЯЄ СИЛУ ВОЛІ БРИТАНСЬКОГО ТА ІНШИХ УРЯДІВ»

24.03.2022 р.

«Тиждень» поговорив із франко-британським юристом, професором права Філіпом Сендсом про створення спеціального Трибуналу із покарання воєнних злочинів РФ та про те, які перешкоди та виклики стоять перед Україною і державами світу на цьому шляху

» Ви є серед тих, хто підписав звернення щодо створення спеціального Трибуналу для покарання злочинів Росії, які вона чинить у цій війні проти України. У тому зверненні також згадувалося, що наразі є три канали міжнародного права, через які Україна може розпочати провадження щодо військових злочинів, які робить Росія. Це зокрема слухання у Міжнародному суді ООН в Гаазі, Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) у Страсбурзі і також Міжнародний кримінальний суд. Який із цих трьох каналів ви бачите найважливішим для України?

Філіп Сендс: Вони усі важливі, але той, що вирішальний – це Міжнародний кримінальний суд. Він уже надіслав делегацію до України, щоб почати збирати докази, і я гадаю, це потребує дуже сильної підтримки. Усі три канали важливі, але МКС дійсно може розставити акценти на деяких важливих речах.

» Однак є перешкоди, які не ускладнюють переслідування РФ у МКС?

Філіп Сендс: МКС має лише юрисдикцію щодо злочинів проти людства та військових злочинів. Він не має юрисдикції щодо злочинів агресії. Тому наша ідея полягає в тому, щоб створити новий Трибунал, який міг би займатися цим питанням, оскільки є прогалина щодо злочинів агресії. Міжнародний кримінальний суд не може нічого вдіяти із цією проблемою, також Міжнародний суд ООН та Європейський суд з прав людини не можуть займатися цим питанням.

» Наскільки ймовірно, що Трибунал буде створено вже найближчим часом?

Філіп Сендс: Україна подала запит. Все залежить від того, чи підтримають його країни, чи ні. 39 країн підтримали проведення розслідування МКС. Тому гадаю, тепер пора іншим людям вирішувати, чи готові вони підтримувати Україну.

» Чи видається вам, що інші країни готові підтримати Україну?

Філіп Сендс: Приватно, я отримую деякі прояви сильного інтересу, так. Але це далекосяжна пропозиція, вона несе за собою наслідки, урядам потрібно добре подумати, чи хочуть вони це зробити, як вони це зроблять тощо.

» Які можуть бути перешкоди? Чому вони можуть утриматися?

Філіп Сендс: Якщо вважатимуть, що будуть великі юридичні труднощі. Якщо вважатимуть, що це коштуватимете великих грошей чи може не дати належного результату. Їм доведеться подумати над усіма цими питаннями. Але гадаю, що будуть країни, які прийдуть і підтримають.

» Що Україна має робити зараз, аби всі злочини були доведені до суду?

Філіп Сендс: Одна з речей, про які ви маєте говорити більше своїм читачам, це те, що вони повинні зберігати фотографії, документи, відео та просто збирати матеріали, які пізніше можна буде надати прокурору Міжнародного кримінального суду або майбутньому прокурору.

» **Чи може РФ створити перешкоди проведенню таких слухань?**

Філіп Сендс: Ні. Росія не може перешкодити іншим країнам створити Трибунал на території України.

» **Де він може розташовуватися?**

Філіп Сендс: Він може розташовуватися в Україні, може в Гаазі. У різних місцях.

» **Що може повпливати на цю географію?**

Філіп Сендс: Все це має бути вирішено на політичному рівні. Якщо уряд вирішить, що хотів би створити такий трибунал, то він і буде вирішувати, де він буде розташовуватися, хто буде прокурором. Так, як це було із Нюрнбергом.

» **У своїй книзі «Східно-Західна вулиця» ви досліджуєте долі тих, хто створив поняття терміну «геноцид» та розслідував такі злочини. Росія використала фейкове звинувачення у геноциді, аби розпочати цю війну. Як би ви оцінили те, що Росія зробила із цим поняттям у міжнародному праві?**

Філіп Сендс: Це тотальне зловживання. Ця заява є абсолютно образливою та обурливою. Я дуже радий бачити, що Україна подала справу до Міжнародного Суду

«Пес не покидає власника, якого під Києвом розстріляли російські окупанти».
Текст та світлина: «UAnimals»

в Гаазі з цього приводу. Це креативна справа, аби суд виніс рішення, що те, що відбувається на сході України, не є геноцидом [Розмова відбулася до рішення Міжнародного Суду ООН на користь України у цій справі 16 березня 2022 р. – Ред.].

» **Яка ваша особиста оцінка того, що робить Росія із цим поняттям?**

Філіп Сендс: Це абсурдне зловживання. Людина, яка створила концепцію геноциду походила зі Львова. Його звали Рафал Лемкін. Однак його ідеї та твори про геноцид заборонені в Росії, оскільки він називав Голодомор геноцидом. Це неприйнятно для нинішньої російської влади. А тепер Росія використовує термін, створений людиною, чиї твори вони заборонили. У нас про таке кажуть, «іронія давно померла». Це божевілля. Це підводить вас до творів Джорджа Оруелла, але, це саме там ми і є із цим російським урядом. Ніхто не вірить заявам РФ.

» **Якщо ця війна триватиме довго, біженців буде більше, ситуація може бути жахливою. Як реагуватиме Захід?**

Філіп Сендс: Для мене усе це дуже особисте, адже мій дідусь народився у Львові. Я відчуваю особистий зв'язок. У Великобританії дуже сильне обурення з приводу російського вторгнення. Я отримую багато запитів від ЗМІ. Гадаю, що цей напад Росії перевіряє силу волі британського та інших урядів. Думаю, у нас буде тверда рішучість. Це фундаментальна загроза не лише для України, а й для всієї Європи. Ось як я бачу цей конфлікт, і гадаю, зараз все більше і більше людей теж так бачать. Це загроза для всієї Європи, і її потрібно вирішувати на загальноєвропейському рівні.

Філіп Сендс народився 1960 року в Лондоні. Франко-британський юрист, адвокат-практик, директор Центру міжнародних судів і трибуналів, професор права. Брав участь у розгляді низки міждержавних суперечок у межах процедур Міжнародного Суду ООН та Європейського суду з прав людини. Викладав правознавство в Університеті Лондона й Університетському коледжі Лондона. У 2002 році став одним із засновників Matrix Chambers. У 2003 році був призначений радником королеви Великої Британії. З 2018 року – президент англійського PEN-центру.

Ольга Ворожбит, «Український тиждень»

04.04.2022 р. Буча. Джерело: сторінка у ФБ Андрія Кирчіва

СЛЬОЗИ МОЇ ЗБЕРИ У ТВІЙ БУРДЮК...

Мої скитання тобі відомі, сльози мої збери в бурдюк твій: чи ж не записані вони у твоїй книзі? Тоді вороги мої назад відступлять, як тільки я візву до тебе. Знаю напевне, що Бог зо мною. У Бозі я слово прославляю, в Господі прославлю слово. На Бога уповаю не боюся; що ж може заподіяти мені людина? Обітниці, що зробив я тобі, тяжать на мені, віддам тобі похвальну жертву. Бо спас єси життя моє від смерти, та й ноги мої, щоб я не спотикнувся, щоб перед Богом міг ходити у світлі живих.
(Псалом 56, фрагмент)

Продовження, на жаль, буде...

Автор: **Александр Малаховський**

ХРИСТИЯНСЬКИЙ ГОЛОС

CHRISTLICHE STIMME
Ukrainische Kirchenzeitung
Schönbergstrasse 9
D-81679 München
Inhaber, Herausgeber und Verleger: Apostolische
Exarchie für katholische Ukrainer in Deutschland und
Skandinavien

D-81629 Postfach 86 02 69
Погляди авторів не завжди відповідають поглядам
редакції. Редакція в потрібі скорочує і мовно ви-
правляє надіслані статті.
Газета виходить двічі на місяць.
Chefredakteur: Roman Kryk
Stellvertretender Redakteur: Bohdan Pidlisetsky

Telefon: +49 (0) 89 997 28 38 11
Telefax: +49 (0) 89 997 28 38 4
christl.stimme@t-online.de; ukrainische-kirche@t-
online.de;
www.ukrainische-kirche.de

Річну передплату (Unkostenbeitrag)
46,- Euro переказати на conto: Apostolische Exarchie
LIGA-Bank München
Konto-Nr.: 40 21 03 257
BLZ 750 903 00
IBAN: DE 64 7509 0300 0402 1032 57
BIC: GENODEF 1 M 0 5